Humiliter agendum cum Deo, *Job*, 231, 1. Corpus in oratione prostrandum, 42, 1.

SED PERCUTIEBAT PECTUS DICENS : DOMINE, PROPITIUS ESTO MIHI PECCATORI. — Tunsio pectoris signum est pœnitentiæ, XVI, 243, 2. Corde fervido orandum, III, 259, 2. Brevis publicani oratio, sed succulenta et efficax, XVI, 243, 2 et seq. Compunctionis quanta vis, XVII, 102, 1. Justus prior se accusat, antequam alios, V, 576, 1, 2 et seq Quomodo nos semper debeamus maximos peccatores existimare, et quo sensu hoc sit verum, XIX, 187, 2. Omnes nobis superiores esse existimare debemus, 21, 1, 2. Confessio sit prima apud Deum et homines, V, 577, 2. Contritio quomodo deleat peccata, XII, 636, 2 (*Vide* COMPUNCTIO, CONTRITIO, PŒNITENTIA).

DICO VOBIS : DESCENDIT HIC JUSTIFICATUS IN DOMUM SUAM AB ILLO. — Superbia facile justitiam deprimit, at humilitas peccati pondus superat, XVI, 244, 1, 2.

QUIA OMNIS QUI SE EXALTAT, HUMILIABITUR ; ET OMNIS QUI SE HUMILIAT, EXALTABITUR, *vide* HUMILITAS, SUPERBIA.

DOMINICA XI POST PENTECOSTEN.

(*Marc.*, VII, 31-37.)

ET ADDUCUNT EI SURDUM ET MUTUM, ET DEPRECABANTUR EUM UT IMPONAT ILLI MANUS. — Designat hic peccatorem, ejusque miserum statum, *vide* PECCATOR, PECCATUM. Invocatio Dei tutum in morbis et adversis asylum est, V, 569, 1.

ET APPREHENDENS EUM DE TURBA SEORSUM, MISIT DIGITOS SUOS IN AURICULAS EJUS ; ET EXPUENS, TETIGIT LINGUAM EJUS. — Christus aures et linguam corporis aperiendo, aures et linguam mentis pariter aperuit, XV, 693, 2. Saliva quid mystice, *Job*, 198, 2. Sacramenta ,quæ sunt externa signa, nobis merita Christi applicant, sicut Christus hic suo tactu corporali sanat, XIX, 456, 2.

ET SUSPICIENS IN CŒLUM, INGEMUIT, ET AIT ILLI : EPHPHETHA, QUOD EST ADAPERIRE. — Tum condolens miseriæ muti ac surdi, tum cum genitu orans et impetrans illi sanitatem a Deo, XV, 694, 1. Os diversa habet claustra tum a natura, tum mystica, VI, 293, 2.

ET STATIM APERTÆ SUNT AURES EJUS, ET SOLUTUM EST VINCULUM LINGUÆ EJUS, ET LOQUEBATUR RECTE. — Sermones eloquentis Deus disponit, V, 481, 1, 2. Regitque ejus linguam, quæ est velut auriga, 482, 1, 2. Lingua erudita ingens Dei donum est, et oratione impetrandum, XI, 596, 2. Loquela quomodo moderanda, VII, 227, 2. Verba sapientis sunt gratiosa, stulti insipida et imprudentia, 347, 1. Sermo sanctorum est velut favus mellis, VIII, 70, 1, 2. Quale cor hominis est, talia sunt ejus verba, *ibid.*, 2. Sapientes tam in verbis quam operibus suis sunt valde candidi et sinceri, 453, 2 (*Vide* LINGUA, LOQUELA, LOQUI).

ET PRÆCEPIT ILLIS NE CUI DICERENT. — Ab hoc præceptum fuit proprie dictum, quod ad culpam obligaret, XV, 694, 2.

QUANTO AUTEM EIS PRÆCIPIEBAT, TANTO MAGIS PLUS PRÆDICABANT. — Sancti accepto beneficio, in hymnos et gratiarum actiones prorumpunt, I, 566, 2 (*Vide* GRATIARUM ACTIO). Christum confiteri erubescere non debemus, IX, 60, 1, 2.

ET EO AMPLIUS ADMIRABANTUR, DICENTES : BENE OMNIA FECIT : ET SURDOS FECIT AUDIRE, ET MUTOS LOQUI. — Opera Christi erant perfecta, VIII, 129, 2 et seq. Sic et nos omnia agere oportet perfecte, polite et exacte, 132, 2 et seq. Bonitatem hanc Dei et Christi sancti imitantur, 455, 1. Beneficus ab omnibus amatur et benedicitur, X, 132, 2 et seq. Opera Dei sunt admiranda, 379, 2 et seq In operibus Dei celebranda maxime sunt bonitas et potentia, 310, 2 seq. Laus bonorum operum Deo est ascribenda, 487, 2.

DOMINICA XII POST PENTECOSTEN.

(*Luc.*, X, 23-37.)

ET ECCE QUIDAM LEGIS PERITUS SURREXIT, TENTANS ILLUM, ET DICENS : MAGISTER, QUID FACIENDO VITAM ÆTERNAM POSSIDEBO ? — Quo animo ad Christum accesserit legis peritus, XVI, 151, 2.

AT ILLE DIXIT AD EUM : IN LEGE QUID SCRIPTUM EST ? QUOMODO LEGIS ? — De lege Dei custodia et observatione, *vide* LEX.

ILLE RESPONDENS DIXIT : DILIGES DOMINUM DEUM TUUM EX TOTO CORDE TUO, ET EX TOTA ANIMA TUA, ETC. ; ET PROXIMUM TUUM SICUT TEIPSUM. *Vide* AMOR DEI ET PROXIMI.

ILLE AUTEM VOLENS JUSTIFICARE SEIPSUM, DIXIT AD JESUM : ET QUIS EST MEUS PROXIMUS ? — Quis proximus, XVI, 150, 2; 151, 1.

SUSCIPIENS AUTEM JESUS, DIXIT : HOMO QUIDAM DESCENDEBAT AB JERUSALEM IN JERICHO, ET INCIDIT IN LATRONES, QUI ETIAM DESPOLIAVERUNT EUM, SEMIVIVO RELICTO. — Per hunc hominem mystice quidam intelligunt naturam humanam sauciatam et per Christum reformatam, XVIII, 70, 2 et seq. Adam est ille homo qui in latrones incidit, XVI, 155, 2. Eodem modo anima per peccatum sauciatur et moritur, XX, 575, 2 (*Vide* PECCATUM).

ACCIDIT AUTEM UT SACERDOS QUIDAM DESCENDERET EADEM VIA ; ET VISO ILLO PRÆTERIVIT. — Vide hic præposteram religionem ac inhumanitatem sacerdotum illius ævi, XVI, 151, 1. Sacerdotis hujus immitis occasione, agi poterit quomodo sacerdotum sit eleemosynas largiri, non avaritiæ studere, XIII, 634, 1, 2 (*Vide* SACERDOS). Immisericordia quanta sit divitum in pauperes, XIII, 599, 1, 2. Immisericordes peribunt, *Job*, 169, 1 497, 2 ; 506, 1. Immisericordiæ mala, XII, 619, 2; 688, 2.

SAMARITANUS AUTEM QUIDAM ITER FACIENS, VE-

NIT SECUS ; ET VIDENS EUM, MISERICORDIA MOTUS EST. — Hujus pertranseuntis benignitas erga saucium viatorem expenditur et applicatur, XVI, 151, 2 et seqq. (*Vide* SAMARITANUS). Commiseratio quæ sit opportuna, *Job*, 791, 2.

ET APPROPIANS, ALLIGAVIT VULNERA EJUS, INFUNDENS OLEUM ET VINUM. — Vini usus et olei in vulnere, XVI, 152, 1. Oleum unguentis servit, et aliis rebus, VII, 479, 2. Olei usus quadruplex, ejusque varia symbola, V, 117, 1, 2. Variarum rerum id symbolum est secundum varios ejus effectus, VII, 482, 1. Oleum charitatis erogando non minuitur, IV, 19, 2. Oleum tria mysteria significat, I, 700, 2. Est typus misericordiæ Christi, II, 15, 2. Tropologice significat gratiam et virtutes, idque octo de causis, I, 290, 1. Vinum amaricat, oleum lenit, sic superiores subinde rigorem dulcedini misceant, V, 293, 1. Oleum et vinum modum corripiendi proximum significant, III, 277, 2.

ET ALTERA DIE, PROTULIT DUOS DENARIOS, ET DEDIT STABULARIO, ET AIT : CURAM ILLIUS HABE, ET QUODCUMQUE SUPEREROGAVERIS, EGO, CUM REDIERO, REDDAM TIBI. — Tota hæc historia homini per peccatum lapso applicatur, XVI, 152, 2.

QUIS HORUM TRIUM VIDETUR TIBI PROXIMUS FUISSE ILLI QUI INCIDIT IN LATRONES ? AT ILLE DIXIT : QUI FECIT MISERICORDIAM IN ILLUM. — Ille est noster proximus cui vel exhibendum est officium misericordiæ, si indiget, vel exhibendum esset, si indigeret, XVI, 153, 2 (*Vide* MISERICORDIA).

ET AIT ILLI JESUS : VADE, ET TU FAC SIMILITER. — Exempla sancta sunt velut mensa Ecclesiæ, V, 252, 2 et seq. Christianismus est imitatio divinæ naturæ, III, 72, 1. Anima Christum ejusque vitam in se imitando debet exprimere, velut signaculum in cera, 215, 2. Exemplorum quanta sit vis in bonum, XIV, 448, 2 ; XX, 645, 1. Exempla virorum magnorum sibi ob oculos ponere, acer est ad omnem virtutem stimulus, XIV, 127, 2. Virtus non in verbis, sed in opere sita est, XX, 579, 2 et seq. Qui re succurrere nequit, affectu id faciat, 580, 1.

DOMINICA XIII POST PENTECOSTEN.

(*Luc.*, XVII, 12-19.)

CUM INGREDERETUR (Jesus) QUODDAM CASTELLUM, OCCURRERUNT EI DECEM VIRI LEPROSI QUI STETERUNT A LONGE. — Lepra quid, XVI, 232, 2. Lepræ signa sexdecim æquivoca, *ibid.*, et seq. Lepræ sex alia signa univoca et propria, 233, 1. Lepra inveterata et perfecta incurabilis et exitialis, *ibid.* et seq. Hæc omnia lepræ mysticæ faciliter accommodanda, 233, 2. Lepræ spirituales variæ sunt, 232, 2 et seq Lepra est morbus contagiosus, sic etiam peccatum; de vitando malo consortio, XVIII, 460, 1. Vita cum impiis culpa non caret, XIX, 483, 2. Peccati fœditas, 508, 1. Peccatoris fœtor ingens, *Job*, 185, 2 ; 188, 1, 2 (*Vide* PECCATUM *et notata Dominica* III *post Epiphaniam*,

QUOS UT VIDIT, DIXIT : ITE, OSTENDITE VOS SACERDOTIBUS. — Cur leprosos ad sacerdotes misit Christus, XVI, 233, 2. Ratio tum litteralis, tum allegorica, *ibid.* et seq. Sacerdotum magna dignitas ; qui honos iis debeatur, IX, 248, 1; 251, 2. Sacerdotes reipublicæ sunt cor, XI, 108, 2. Hinc a sacerdotali ordine corpus politicum velut a capite vigorem et vires accipit, eoque languente languet, *ibid.* De dignitate ministrorum Novi Testamenti, XVIII, 433, 1. (*Vide* SACERDOS).

Accommodari hoc potest sacramento Pœnitentiæ et Confessionis, Confessio sacramentalis astruitur, XVII, 354, 2. Confessionis vis, XX, 221, 1. Ea quam sit utilis, 529, 1. Ea vires diaboli frangit, XVII, 355, 1. Sacramenti Pœnitentiæ symbolum est carbo ignitus, XI, 178, 2. Ex carbone efficit carbunculum, *ibid.* Confessio est carbo ignitus, *ibid.* Confessio christianorum quæ sacerdoti fit, quomodo a confessione Judæorum differret, XV, 98, 1. Confessio aperta peccandi consuetudinem vincit, VII, 345, 1. In confessione deponendus est pudor : confessionis encomia, IX, 166, 1, 2. Conscientia penitus confessario a laicis detegenda, et a religioso superiori suo : quæ commoda et quies conscientiæ hinc sequantur, XIII, 460, 1. Sacerdoti confitendum, non laicis, XX, 220, 1. Confessio sacramentalis quam sit secreta, X, 37, 1. Examen conscientiæ ante confessionem præmittendum, et id quotidianum sit oportet XII, 399, 2. Confessarii in confessionibus audiendis quomodo se gerere debeant, XIV, 591, 2 (*Vide* CONFESSIO, SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ).

ET DUM IRENT, MUNDATI SUNT. — Statim ut irent, mundati fuere, ut scirent se a Jesu curatos fuisse, XVI, 234 1. Quomodo nos Christus a peccatis nostris emundet, XX, 526, 1, 2.

UNUS AUTEM EX ILLIS, UT VIDIT QUIA MUNDATUS EST, REGRESSUS EST, CUM MAGNA VOCE MAGNIFICANS DEUM. — De gratiarum actione, ejus fructibus, et ad eam incitamenta, II, 491, 2 et seq. *Vide* GRATIARUM ACTIO. Deo semper debemus esse grati, XVIII, 660, 2. Gratiarum actio semper usurpanda, 249, 2. Infinitas Deo gratias agere oportet pro ejus in nos beneficiis, idque infinitis titulis, XIV, 268, 2. Vox laudis et confessionis est veluti vinum optimum, VIII, 197, 1, 2.

RESPONDENS AUTEM JESUS, DIXIT : NONNE DECEM MUNDATI SUNT ? ET NOVEM UBI SUNT ? — Sic hodie multi officia et beneficia captant, at ubi obtinuerunt, non amplius comparent, XVI, 234, 2 Unus sanctus apud Deum potior est universis impiis, IX, 458, 1, 2 et seq.

NON EST INVENTUS QUI REDIRET, ET DARET GLORIAM DEO, NISI HIC ALIENIGENA. — Ingratitudinis vitium, XVI, 234, 2. Deus rigide exigit suorum beneficiorum memoriam, III, 22, 2 ; 23, 1. Post accepta cœlitus beneficia, gratos nos esse oportet, VII, 55, 2. Beneficia Dei assidue cogitanda, 318, 2,